

# На війні загинув 45-річний боєць Василь Крижанівський

[06.10.2022](#)



**Стало відомо про ще одну важку втрату – на війні загинув 45-річний боєць із села Костільники колишнього Бучацького району Василь Крижанівський.**

*“Війна триває...*

*Війна розриває наші серця на шматки...*

*Ми радіємо звільненню міст – Ізюм, Лиман, і плачемо за нашими героями, які при їх звільненні – полягли. Наші перемоги оплачено кров’ю наших захисників і сльозами їхніх дітей, дружин, матерів.*

*Війна...*

*Сьогодні стало відомо, що вона забрала життя ще одного мого односельчанина – при виконанні військового обов’язку і захисті суверенітету та територіальної цілісності України у війні з російським окупантом загинув житель села Костільники Василь Крижанівський .*

*Йому тепер назавжди 45...*

*Його сімнадцятирічний син Микола назавжди залишився без батька, а мати – без сина.*

*Для Крижанівського Василя Володимировича (01.01.1977 р.н.) війна почалася ще 2014 році. Ще тоді, 01 серпня 2014 він був мобілізований і брав участь в антитерористичній операції, захищаючи східні рубежі нашої держави. З початком повномасштабного вторгнення ерефії на територію України не зміг спокійно сидіти вдома і знову пішов на фронт, хоча добре розумів і усвідомлював, що може не повернутися живим.*

*Він завжди був усміхненим, добрим, щирим...*

*Саме таким ми будемо його пам'ятати..*

*Щиро співчуваю рідним Василя: синові, матері, сестрі, братам, усім рідним та близьким – розділяю ваш біль...*

*Досі не можу в це повірити...*

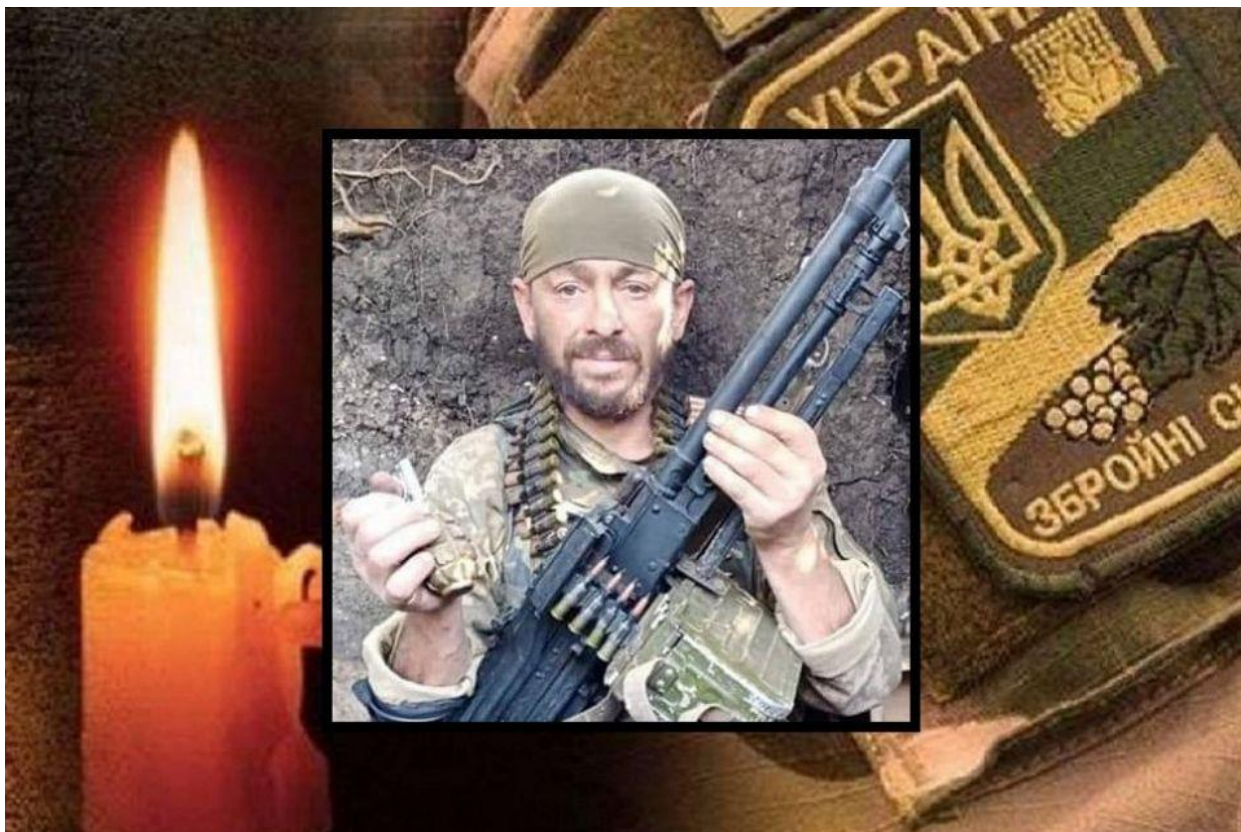
*Спочивай з Богом!*

*Герої не вмирають!"*

<https://rovesnyknews.te.ua/na-vijni-zagynuv-45-richnyi-boyecz-vasyl-kryzhanivskyj/#modal>

# Я вже напевне цього разу додому не повернусь... Тернопільщина прощається з Василем Крижанівським

- 8 жовтня 2022 р.



- Був в гарячих точках і вийшов з котла у Дебальцеве під час першої мобілізації. За станом здоров'я у 2022 році Василя не дуже хотіли призивати. Проте він оббивав пороги і таки добився, аби потрапити на війну.
- Ми радіємо звільненим містам — Ізюм, Лиман, і плачемо за нашими героями, які при їхньому звільненні полягли. Наші перемоги оплачено кров'ю наших захисників і сльозами їхніх дітей, дружин, матерів...

В 2014-2015 роках пройшов гарячі точки на сході України та вийшов живим із котла в Дебальцеве. Зараз земляки опустились навколішки та оплакують свого Героя Василя Крижанівського, який назавжди повертається додому.

## В 2014 р. вже боронив Україну

— 2 жовтня поблизу населеного пункту Ямполівка Краматорського району Донецької області в бою за нашу Батьківщину, виявивши стійкість і мужність,

загинув сержант Василь Крижанівський, житель с. Костільники, — гірку звістку повідомили у Бучацькому військкоматі. — Вірний син своєї землі, справжній захисник, який в 2014 році брав участь антитерористичній операції, так і з початком повномасштабного вторгнення росії на територію України усвідомлено пішов на фронт. Схиляємо голови та віддаємо шану! Щирі співчуття рідним та близьким, розділяємо ваше горе! Вічна пам'ять і слава українському воїну, який захищав Батьківщину та кожного з нас!

**Крижанівський Василь Володимирович** народився 1 січня 1977 року. Його батько помер молодим, а мама самотужки виростила чотирьох дітей. Проживав у селі Костільники Золотопотіцької громади, колишній Бучацький район.

— Війна триває... Війна розриває наші серця на шматки, — каже односельчанка, голова громадської організації «Дністрянка» Лілія Чорна. — Ми радіємо звільненим містам — Ізюм, Лиман, і плачемо за нашими героями, які при їхньому звільненні полягли. Наші перемоги оплачено кров'ю наших захисників і сльозами їхніх дітей, дружин, матерів. Війна...

Йому тепер назавжди 45... Його сімнадцятирічний син Микола назавжди залишився без батька, а мати — без сина.

## Завжди був усміхненим, добрим, щирим

— Для Василя війна почалася ще 2014 році. Ще тоді, 1 серпня 2014-го, він був мобілізований і брав участь в антитерористичній операції, захищаючи східні рубежі нашої держави, — пригадує односельчанка. — З початком повномасштабного вторгнення ерефії на територію України не зміг спокійно сидіти вдома і знову пішов на фронт, хоча добре розумів і усвідомлював, що може не повернутися живим.

Він завжди був усміхненим, добрим, щирим. Саме таким ми будемо його пам'ятати, кажуть земляки.

У Героя залишились мама Анастасія Василівна, брати Віталій і Михайло, сестра Люба. Синові Миколі у грудні лишень виповниться 18...

— Василь проживав з мамою останні роки, — поділилась Лілія Чорна. — Завжди був опорою і підтримкою для сестри, яка залишилась сама з двома дітьми. Зараз його немає... Згадую, як в 2014 році він пішов в АТО... Тоді їх загалом пішло восьмеро, Василь — один з перших. Він вже тоді був в пеклі і знав все про війну не з екрану телевізора. Відслужив, повернувся в село. А коли в 2022-му почалось повномасштабне вторгнення сам пішов у військкомат. І наполегливо добивався, аби йти служити, бо його не дуже хотіли брати через проблеми зі здоров'ям.



## Дуже щирий, добрий – і завжди на позитиві

Зараз односельці пригадують, як у лютому він казав: я вже цього разу, певно, не вернусь. Бо Василь на власній шкірі відчув, що таке війна. І розумів, що як би не було важко тоді, зараз ситуація набагато складніша. І попри все наполягав: він має йти захищати Україну.

— Це така добродушна людина по житті — ви не уявляєте. Добряк. Дуже щирий, добрий – і завжди на позитиві, — поділилась Лілія Чорна. — З нимдесь зустрінешся, побалакаєш – і на душі світло стає. До людей ставився, як до добрих друзів. І зараз усвідомити та повірити, що його немає — неможливо...

***Редакція висловлює щирі співчуття мамі, синові, братам і сестрі, родині, землякам, побратимам та всім, хто втратив дорогу людину. Вічна пам'ять, шана і слава тобі, Герою...***

<https://te.20minut.ua/Podii/ya-vzhe-napevne-tsogo-razu-dodomu-ne-povernus-ternopilschina-proschaet-11686086.html>